

Allemaal aan de halal: Nederland eet steeds vaker volgens de regels van de islam

Posted on 17 juli 2025 by Benno de Jongh

De islamisering van Nederland is al tientallen jaren gaande, vooral door immigratie, maar ook door politieke druk in binnen- en buitenland. Het heeft er alle schijn van dat opwinding over het Israëliëse optreden tegen de radicale Hamas-moslims in de Gazastrook een nieuwe impuls geeft aan die islamisering. Nederland onderscheidt zich daarbij van veel andere westerse landen door het gebrek aan weerstand tegen de islam. Dat terwijl het buigen voor de islam (ook door 'zelfislamisering') toch ernstige risico's voor westerse waarden, rechten en vrijheden met zich meebrengt, evenals ernstig verlies van maatschappelijke samenhang. Benno de Jongh schetst deze weken in Wynia's Week hoe de islam greep krijgt op Nederland en wat er nog aan te doen is.

Vandaag deel 7: onverdoofd ritueel slachten en halalvlees.

Op het Centraal Station van Utrecht hingen een tijd lang levensgrote

reclameposters met daarop een blonde, autochtone verpleegster en een arts met hoofddoekje, die beiden lachend een broodje tonen. Naast de foto de tekst: 'Koop ook Halal vleeswaren, dan kan je samen lunchen.' En daaronder: 'Wat lekker Halal is voor Ebru, is ook gewoon lekker voor Anneloes.'

Er was ook een mannelijke variant met twee werklieden en de tekst: 'Wat lekker Halal is voor Mo, is ook gewoon lekker voor Dylan.' In beide gevallen is de boodschap duidelijk: niet-moslims worden aangemoedigd om gezellig samen met moslimcollega's halalvlees te eten. De adverteerder is Wahid Halal, een islamitische slagerij van wie de producten in supermarkten door het hele land zijn te vinden.

Halalvlees steeds vaker de norm

Wahid verkoopt talloze halalvleesproducten, van broodbeleg tot kipspiesjes en zelfs spekvervangers. Het bedrijf schrijft op de website: 'De tijden zijn veranderd. Wij merken dat jonge, moderne moslims, net als niet-moslims, in alle vrijheid mee willen doen aan alle eettrends en eetwensen. Ze zijn nieuwsgierig naar nieuwe gerechten uit diverse culturen.'

De reclames passen in een trend waarin halalvlees van uitzondering steeds vaker de norm wordt. Niet zo gek met ruim één miljoen Nederlandse moslims, een aantal dat in 2050 volgens socioloog Jan Latten kan oplopen naar drie à vier miljoen. Overigens bestaat er een kans dat in steden met een links bestuur- zoals Amsterdam - alle vleesreclames worden verboden, maar dat heeft weinig te maken met halalvlees in het bijzonder.

Ook bij fastfoodrestaurants en broodjeszaken wordt steeds vaker geadverteerd met halalvlees. Dat gebeurt vaak openlijk, maar soms ook minder duidelijk zichtbaar. Zo zijn er reclame-uitingen waarbij broodjes of gerechten in het Nederlands worden aangeprezen, terwijl er in kleine letters in het Arabisch achterstaat dat het om halalvlees gaat. Slim vanuit het oogpunt van de ondernemer: de niet-moslim merkt waarschijnlijk niet eens op dat het om halalvoedsel gaat (als dat al een probleem worden gevonden), en de moslim weet dat hij er mag eten volgens de regels van zijn geloof.

Ook in de schappen van de grote supermarkten ligt steeds vaker halalvlees. Albert Heijn bijvoorbeeld biedt in de online supermarkt 72 verschillende halalproducten aan, van halal Surinaamse rotirol met kip tot halal hot dogs.

Halal slachten is volgens verschillende islamitische geleerden een opdracht van de profeet Mohammed die moslims moeten uitvoeren. Bij het ritueel slachten wordt een dier in de richting van Mekka gelegd en met een scherp mes de halsslagader en luchtpijp doorgesneden, terwijl de slachter de woorden 'Bismillah, Allahu akbar' ('In de naam van Allah, Allah is de grootste') uitspreekt. In Nederland is onverdoofd ritueel slachten toegestaan in erkende slachthuizen en onder toezicht van de Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA). Ons land telde in 2023 29 slachthuizen met een registratie voor 'onbedwelmde rituele slacht', zoals de officiële benaming luidt.

Een 'uitgevonden traditie'?

Niet iedereen is het erover eens dat halal wordt voorgeschreven binnen de islam. De Franse antropologe Florence Bergeaud-Blackler schrijft in haar boek *Le marché halal ou l'invention d'une tradition* (2017) dat de markt voor halalproducten een creatie is van religieuze fundamentalisten in samenwerking met de industrie. Ze spreekt over een 'uitgevonden traditie' en verwijst naar de jaren '80, toen Franse moslims nog vlees van Franse slagers aten. Alleen op islamitische feestdagen lieten moslims op traditionele wijze dieren als 'offer' slachten, meestal op boerderijen.

Bergeaud-Blackler beweert dat de halalmarkt een middel is voor fundamentalistische groepen om controle te krijgen over de economie. Halal is sinds begin deze eeuw uitgebreid van vlees naar alles wat je eet of drinkt, inclusief medicijnen of cosmetica. Daar volgt nu de aansluiting tussen islamitische financiering en de halalindustrie uit, aldus de antropologe.

Ook in Nederland groeit de industrie van halalvlees, door een toenemende consumentenmarkt en het steeds verder opdrukken van orthodoxie onder moslims. Verboden in onder meer België (minus Brussel), Denemarken, Noorwegen, Zweden en Zwitserland zijn interessant voor Nederlandse halal-slachthuizen en exporteurs. Export gaat ook naar buiten Europa, bijvoorbeeld naar het Midden-Oosten.

Ook Duitsland is een interessante afzetmarkt. Hoewel ritueel slachten niet bij wet is verboden voor halal of koosjer vlees, worden de uitzonderingen maar zelden toegestaan en ook nog onder strenge voorwaarden. Belangstellenden onder de ruim vijf miljoen Duitse moslims en ruim 200.000 Joden zijn in de praktijk dan ook meestal aangewezen op geïmporteerd vlees.

Nieuw wetsvoorstel

In Nederland is het tot een verbod op onverdoofd ritueel slachten nog nooit gekomen, ondanks de roep van verschillende dierenwelzijnsorganisaties en Kamerfracties. De Partij voor de Dieren (PvdD) heeft onlangs aangekondigd een wetsvoorstel in te dienen om onverdoofd ritueel slachten te verbieden. In België hebben moslimorganisaties zich verzet tegen eenzelfde maatregel, maar het Europees Hof stelde dat het verbod niet in strijd is met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

In 2011 nam de Tweede Kamer een initiatiefwetsvoorstel van de Partij voor de Dieren aan. Een meerderheid van de Eerste Kamer vond het echter strijdig met de vrijheid van godsdienst. Esther Ouwehand diende in 2018 ook al een initiatiefwet in om rituele slacht te verbieden. Het huidige voorstel is breder en moet ook een einde maken aan het bedwelmen van varkens met CO2 en aan elektrocutiebaden voor kippen, kalkoenen en eenden. Behalve uit islamitische hoek is er ook verzet vanuit de Joodse gemeenschap, hoewel de laatste koosjere slachterij in Nederland vorig jaar de deuren sloot.

Verdeelde Tweede Kamer

Het wordt interessant om te zien hoe de Tweede Kamerfracties stemmen, want de voorkeuren lopen links niet langs voorspelbare links-rechts lijnen. Zo kan de PvdD hoogstwaarschijnlijk rekenen op de steun van de PVV, maar is het maar zeer de vraag of bijvoorbeeld GroenLinks-PvdA en VVD het verbod gaan steunen.

Als het verbod op onverdoofd ritueel slachten er daadwerkelijk komt, verandert Nederland van een exportland van halalvlees in een importland. De vraag is hoeveel dat netto bijdraagt aan het tegengaan van dierenleed. Daarnaast geeft de wetgever het signaal af dat er grenzen zijn aan de vrijheid van godsdienst. Bovendien kan een verbod, in de woorden van Bergeaud-Blackler, een einde maken aan de wens van fundamentalistische groepen om een sterkere greep te krijgen op de economie.

Wynia's Week brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. [**Doet u mee?**](#) Hartelijk dank!